

การเขียนวิทยานิพนธ์

Thesis Writing

ฉลาด จันทรสมบัติ¹, ทองสง่า ผ่องแผ้ว² : ผู้เขียน

สุวิทย์ ยอดสกละ³ : ผู้วิจารณ์

Chalard Chantarasombat¹, Tongsa-nga Pongpaew² : Principle writer

Suwit Yodsala³ : To adjudge

หนังสือ "การเขียนวิทยานิพนธ์" เป็นหนังสือที่ช่วยขั้นตอนการทำ การเขียนวิทยานิพนธ์ โดยผู้เขียนอาศัยประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์และการทำวิจัยที่ได้สั่งสมประสบการณ์ในการทำงาน โดยจากที่ผู้เขียนได้รับทราบปัญหาของนิสิต นักศึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ จึงได้เรียบเรียง วิธีการเขียนวิทยานิพนธ์ขึ้น เพื่อเป็นคู่มือหรือแนวทางในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ตามหลักการทางการศึกษานอกระบบ ซึ่งครอบคลุมการศึกษาผู้ใหญ่ การศึกษาต่อเนื่อง และการศึกษาเพื่อพัฒนาชุมชน การเขียนวิทยานิพนธ์หรือภาคินพนธ์ มีเนื้อหาสาระทั้งหมด 17 บท ประกอบด้วย การพัฒนาโปรแกรมกับการเรียนรู้จากการปฏิบัติทางการศึกษานอกระบบ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ อาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ การเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ การสืบค้นข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือทำวิทยานิพนธ์ รูปแบบการ

¹ รองศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² พนักงานวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³ นิสิตปริญญาเอกสาขาการบริหารและพัฒนา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ Associate Professor Dr., Faculty of Education, Mahasarakham University

² Academic Affair, Faculty of Education, Mahasarakham University

³ Ph.D. Candidate in Administration and Development, Faculty of Education, Mahasarakham University

พิมพ์วิทยานิพนธ์ การเขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์ การวิจัยเชิงปฏิบัติการสำหรับการศึกษาค้นคว้าอิสระและสารนิพนธ์ การตรวจสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ การสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์และการสอบปากเปล่า การเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ การแปลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล การสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ แนวการเขียนบทความ และบทสรุป โดยผู้เขียน คือ รศ.ดร.ฉลาค จันทรสัมบัติ และทองสง่า ผ่องแผ้ว

จากเนื้อหาสาระทั้งหมดในการเขียนวิทยานิพนธ์ ที่มุ่งหวังให้ผู้อ่านเกิดความรู้ความเข้าใจทั้งในภาพรวมและส่วนประกอบย่อยของการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้จริงในการทำวิทยานิพนธ์ นอกจากนี้ยังจะเป็นประโยชน์กับนิสิตสาขาวิชาการศึกษาอกระบบ และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง สำหรับผู้เฝ้าค้นคว้า ใฝ่รู้ ควบคุมการปฏิบัติการวิจัยด้วย ผู้วิจารณ์ขอเสนอประเด็นสำคัญและได้จากการศึกษาหนังสือโดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ ประเด็นเนื้อหาโดยรวม องค์ความรู้ที่นำไปประยุกต์ใช้ ข้อเสนอแนะเชิงวิพากษ์ในมุมมองการปฏิบัติจริงและบทสรุป

ส่วนที่ 1 ประเด็นเนื้อหาโดยรวมของหนังสือ

การพัฒนาโปรแกรมกับการเรียนรู้จากการปฏิบัติทางการศึกษานอกระบบ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสถาบัน องค์การและนักศึกษาหรือนักวิชาการ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการพัฒนาโปรแกรมกับการเรียนรู้จากการปฏิบัติทางการศึกษานอกระบบ การเรียนรู้จากการปฏิบัติจากทฤษฎีสู่การประยุกต์ใช้การศึกษานอกระบบ และการสร้างองค์ความรู้กับการศึกษานอกระบบที่จะนำไปสู่การวิจัย บทบาทหน้าที่ของนักพัฒนาโปรแกรมจะเป็นผู้ส่งเสริมหรืออำนวยความสะดวก ในการทำให้เกิดความร่วมมือในการเรียนการสอน ซึ่งการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบที่เหมาะสม ควรมีผลที่คาดหวัง 3 ประการ คือ การ

เปลี่ยนแปลงในปัจเจกบุคคล การเปลี่ยนแปลงในองค์กร และการเปลี่ยนแปลงในชุมชนและสังคม โดยมีการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานที่ได้เผชิญกับสภาพปัญหาจริงที่เกิดขึ้น เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องทั้งการเรียนรู้และการสะท้อนความคิด เพื่อให้กระบวนการนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ การประยุกต์ใช้การเรียนรู้จากการปฏิบัติในทางการศึกษานอกระบบ ตามหลักการจัดการศึกษานอกระบบ ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี วิธีที่หนึ่ง คือ การถอดรหัสองค์ความรู้ที่สะสมเป็นประสบการณ์ที่เหมาะสมกับการศึกษาค้นคว้าการวิจัย มาถ่ายทอดเป็นประสบการณ์โดยการเขียนเป็นหนังสือ จะช่วยให้นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและชีวิตประจำวัน

ได้จริง และยังจะช่วยสร้างความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นกับองค์กร ตั้งแต่ระดับบุคคล กลุ่ม และงาน นับว่ามีความจำเป็นที่จะสร้างพื้นฐานในการสร้างองค์ความรู้ในการศึกษาค้นคว้า การวิจัย หรือการจัดทำวิทยานิพนธ์ให้ประสบความสำเร็จ

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ วิทยานิพนธ์เป็นงานทางปัญญาความคิดต้องอาศัยแรงกายในการทำ สำหรับขั้นตอนในการทำวิทยานิพนธ์ ผู้เขียนแบ่งออกเป็น 13 ขั้นตอน คือ 1) กำหนดประเด็นปัญหาที่สนใจ 2) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 3) กำหนดหัวข้อเรื่องวิทยานิพนธ์ 4) ปรึกษาอาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ 5) กำหนดกรอบการทำวิทยานิพนธ์ 6) เขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์ 7) สอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ 8) สร้างเครื่องมือวิทยานิพนธ์ 9) เก็บรวบรวมข้อมูล 10) วิเคราะห์ข้อมูล 11) แปลผลและเขียนรายงานวิทยานิพนธ์ 12) สอบปากเปล่า 13) แก้ไขและทำวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ ส่วนลักษณะที่ไม่ถือว่าเป็นวิทยานิพนธ์ คือ การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องหรือการเรียบเรียงเชิงบรรยาย การที่นิสิต นักศึกษาไปศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร แล้วนำเอาข้อความต่างๆ มาคัดต่อกัน การรวบรวมข้อมูล นำมาจัดเข้าตารางซึ่งอาจเป็นประโยชน์ในการตัดสินใจแต่ยังไม่ได้สรุปครอบคลุมตามจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนและการค้นหาคำตอบซ้ำกับคนอื่น โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ขอบเขตของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัยและที่สำคัญไม่ได้ความรู้ใหม่ๆ

อาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ ถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะเกี่ยวข้องตั้งแต่เริ่มต้นจนจบหลักสูตร อาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์เป็นเสมือนไฟส่องทางหรือสื่อที่จะสามารถถ่ายทอดความคิด ความรู้และคำตอบของประเด็นปัญหาที่นิสิต นักศึกษาได้ทำการค้นคว้าวิจัย คุณลักษณะของอาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์หรืออาจารย์ที่ปรึกษา (Advisor) ที่เลือกต้องสอดคล้องกับเรื่องที่สนใจ นอกจากนี้ก่อนการเลือกควรเข้าพบ ทาบทามอาจารย์มาเป็นที่ปรึกษา บางครั้งอาจารย์อาจจะไม่รับเป็นที่ปรึกษาก็ได้ ด้วยเหตุผลที่ว่า ไม่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้นหรือรับเป็นที่ปรึกษาครบแล้ว และอาจารย์ไม่มีเวลาในการให้คำปรึกษา การศึกษาลักษณะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ก่อนจึงเป็นเรื่องสำคัญ ลักษณะสำคัญที่สุดของอาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ คือ รู้ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์ มีเวลาให้นิสิต นักศึกษา จริ่งใจก่อนนิสิต นักศึกษา และมีความรู้ความสามารถ รวมถึงบุคลิกภาพ ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งสำคัญยิ่งขององค์ประกอบที่จะทำให้วิทยานิพนธ์มีคุณภาพและประสบความสำเร็จตามเวลาที่กำหนด

การเลือกหัวข้อเรื่องทำวิทยานิพนธ์ เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการเริ่มต้นทำวิทยานิพนธ์

การกำหนดหัวข้อเรื่องวิทยานิพนธ์ได้เร็วเท่าไร การทำวิทยานิพนธ์ก็จะประสบความสำเร็จเร็วเช่นกัน ดังนั้นนิสิต นักศึกษา ผู้ทำวิทยานิพนธ์จะต้องกำหนดหัวข้อเรื่องที่ดีที่สุดและมีความเหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ พลังกาย เวลา ค่าใช้จ่าย ซึ่งในการเลือกหัวข้อ ควรคำนึงถึงหลักดังนี้ 1) เป็นเรื่องที่มีความสนใจ อยากจะทำ อยากจะศึกษาค้นคว้าอย่างแท้จริง 2) เป็นเรื่องที่เลือกแล้วคาดว่าจะทำสำเร็จบรรลุเป้าหมายตามเวลากำหนดและไม่ขัดแย้งกับแนวคิดของอาจารย์ที่ปรึกษาหรือผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ 3) เป็นเรื่องที่ผู้ทำวิทยานิพนธ์สนใจตลอดจนเสร็จสิ้นกระบวนการศึกษาค้นคว้าอย่างแท้จริง 4) เป็นเรื่องที่สอดคล้องกับนโยบายของสถาบัน คณะและภาควิชา ซึ่งจะได้รับการสนับสนุนส่งเสริมให้ทำ มีความสบายใจในการทำหรือมีความใหม่และทันสมัย 5) เป็นเรื่องที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานทางทฤษฎีหรืองานวิจัยสนับสนุน 6) เป็นเรื่องที่สามารถนำไปพัฒนาในวิชาชีพของคนที่ได้ นอกจากนี้การตั้งชื่อเรื่อง ผู้ทำวิทยานิพนธ์อาจจะตั้งชื่อตามสาขาวิชาที่เรียนตามลักษณะการเก็บรวบรวมข้อมูล ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง สถานที่และที่สำคัญหัวข้อเรื่องวิทยานิพนธ์ที่ทำนั้นต้องมีความสนใจจริงๆ เป็นหัวข้อที่มีความสำคัญและเป็นหัวเรื่องที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์

การสืบค้นข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เป็น

จุดเริ่มต้นของการหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่สนใจ หรือสืบค้นเพื่อทบทวนศึกษาเอกสารในการเขียนบทนำ เอกสารที่เกี่ยวข้องการวิจัย เพื่อศึกษาเป็นแนวทางในการศึกษาในเรื่องที่ตนเองจะทำ ล้วนแต่ต้องใช้ข้อมูลทั้งนั้นซึ่งแหล่งข้อมูลในปัจจุบันมีมากมาย แหล่งสืบค้นที่สะดวก คือ ห้องสมุด อินเทอร์เน็ต หนังสือวิชาการ วารสาร บทความ เป็นต้น อย่างไรก็ตามแหล่งที่จะได้มาซึ่งข้อมูล นอกจากแหล่งสืบค้นดังกล่าวแล้วยังมีห้องเรียน เพื่อน อาจารย์ที่ปรึกษาหรือแม้กระทั่งแหล่งเรียนรู้รอบตัวนิสิต นักศึกษานั้นเอง ดังนั้นการที่จะได้มาซึ่งข้อมูลนั้นจำเป็นต้องรู้เทคนิค วิธีการสืบค้นข้อมูล เพื่อให้ได้มาของข้อมูลที่ต้องการ และเป็นปัจจุบัน เชื่อถือได้ จะช่วยให้ประหยัดเวลาในการสืบค้นข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เมื่อได้หัวข้อการทำวิทยานิพนธ์ก็มักจะมีคำถามตามมาว่า จะใช้ขนาดประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำนวนเท่าใด มีหลักการเลือกอย่างไร ได้มาอย่างไร ใช้เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่างลักษณะใด กลุ่มตัวอย่าง(Sample) หมายถึง กลุ่มคน สัตว์ สิ่งของ ที่เป็นตัวแทนประชากรที่ทำการวิจัย เพื่อนำผลสรุปจากหลักฐานเชิงตัวเลขจากกลุ่มตัวอย่างไปบรรยายลักษณะของสิ่งวิจัยที่ได้ หรือสรุปอ้างอิงไปถึงลักษณะเชิงตัวเลขประชากร เช่น ถ้าต้องการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยมหาสารคามต่อการบริการของเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัย กลุ่มประชากร คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 1,900 คน ทำการสุ่มนักศึกษามา 700 คน นักศึกษากลุ่มนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

เครื่องมือทำวิทยานิพนธ์ มีหลายประเภทด้วยกัน มักมีความมุ่งหมายในการใช้ที่แตกต่างกันออกไป เพราะว่าเครื่องมือแต่ละชนิดจะมีคุณลักษณะที่เหมาะสมในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่แตกต่างกัน ดังนั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ประเภท คือ 1) เครื่องมือวัดทางวิทยาศาสตร์ 2) เครื่องมือวัดทางจิตวิทยา วิธีการได้มาซึ่งเครื่องมือการวิจัยนั้นนอกจากผู้วิจัยจะสร้างขึ้นเองแล้วยังสามารถหาได้จากแหล่งเครื่องมือต่างๆ โดยเลือกให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและควรคำนึงถึงคุณภาพของเครื่องมือ เครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์หรือหรือวิจัยที่นิยมในการวิจัยในการวิจัยเชิงปริมาณหรือวิจัยเชิงคุณภาพที่สำคัญมีดังนี้ คือ 1) แบบทดสอบ 2) แบบสอบถาม 3) แบบสัมภาษณ์ 4) แบบสังเกต 5) เครื่องมือวัดชนิดอื่นๆ มีหลายประเภท เครื่องมือที่ควรทราบ ได้แก่ สังคมมิติ ระเบียน และกลวิธีการระบายความในใจ

รูปแบบการพิมพ์วิทยานิพนธ์ โดยทั่วไปแล้วรูปแบบวิทยานิพนธ์ประกอบด้วย 5 บท ส่วนใหญ่จะเหมือนกัน มีแตกต่างกันบ้างเล็กน้อยใน

ส่วนปลีกย่อยตามรูปแบบแต่ละสถาบันกำหนด ผู้เขียนเสนอรูปแบบวิทยานิพนธ์ แยกตามส่วนประกอบจะมี 3 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนประกอบส่วนหน้า ส่วนเนื้อหาและส่วนประกอบส่วนท้าย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ 1) ส่วนประกอบส่วนหน้า ประกอบด้วย ปกนอก ปกใน หน้าอนุมัติ หน้าประกาศชื่อผู้ให้ทุนทำวิทยานิพนธ์(ถ้ามี) คำนำ หรือประกาศคุณูปการ บทคัดย่อไทย บทคัดย่อภาษาอังกฤษ สารบัญ สารบัญตาราง(ถ้ามี) สารบัญภาพประกอบ(ถ้ามี) 2) ส่วนเนื้อหา โดยทั่วไปประกอบด้วย 5 บท ได้แก่ บทที่ 1 บทนำ บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายและเสนอแนะ 3) ส่วนประกอบตอนท้าย มีดังนี้ บรรณานุกรม ภาคผนวก ประวิติย่อของผู้วิจัย

การเขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ก่อนการเรียบเรียงเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ขั้นตอนแรก ศึกษารูปแบบการเขียนวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันของตนเองว่ามีรูปแบบใด มีลักษณะอย่างไร มีการพิมพ์วิทยานิพนธ์อย่างไร ขั้นที่สองเตรียมข้อมูล เนื้อหาที่เขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ซึ่งข้อมูลมาจากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทความ งานวิจัยจากฐานข้อมูลและอินเทอร์เน็ตและมีการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมอ้างอิงเจ้าของเนื้อหาหรือ

บทความนั้นไว้ แล้วนำมาเรียบเรียงเป็นความเรียงเขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์ โดยปกติแล้วข้อมูลที่นำมาเขียนหรืออ้างอิงไม่ควรเกิน 10 ปีย้อนหลังจากปัจจุบัน แต่ถ้าหากจำเป็นจริงๆ หัวข้อที่ไม่มีนักวิชาการเขียนหรือผลิตตำรามากนัก ก็สามารถนำมาอ้างอิงได้เช่นกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับต้นฉบับของเนื้อหานั้นด้วย ขั้นที่สามดำเนินการเขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์

การวิจัยเชิงปฏิบัติการสำหรับการศึกษาค้นคว้าอิสระและวิทยานิพนธ์ การวิจัยปฏิบัติการ(Action Research) หมายถึง การวิจัยประเภทหนึ่งซึ่งใช้กระบวนการปฏิบัติอย่างมีระบบ ผู้วิจัยและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ และวิเคราะห์วิจารณ์ผลการปฏิบัติการ 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การลงมือปฏิบัติ การสังเกต และการสะท้อนผลการปฏิบัติการดำเนินการต่อเนื่องไปจนกว่าจะได้ข้อสรุปที่แก้ไขได้จริงหรือพัฒนาสภาพการณ์ของสิ่งที่ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ รูปแบบและการเขียนการศึกษาค้นคว้าอิสระและสารนิพนธ์นั้น ส่วนใหญ่แล้วมีลักษณะเหมือนกับวิทยานิพนธ์ มีแตกต่างกันบ้างเล็กน้อยในส่วนปลีกย่อย เช่น บทคัดย่อภาษาอังกฤษมีเฉพาะในวิทยานิพนธ์เท่านั้น ส่วนการศึกษาค้นคว้าอิสระไม่มี เพียงแต่เปลี่ยนข้อความจากการวิจัย เป็นการศึกษาค้นคว้า เช่น ในวิทยานิพนธ์ หัวข้อความมุ่งหมายของการวิจัย

ถ้าเป็นการศึกษาค้นคว้าอิสระ จะเปลี่ยนเป็นความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า สำหรับผู้วิจัย จะเปลี่ยนเป็นผู้ศึกษาค้นคว้า

การตรวจสอบคุณภาพเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลังจากที่ทำเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เพื่อเสนอคณะกรรมการพิจารณานุมัติ เพื่อผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงหรือคณะกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เค้าโครงวิทยานิพนธ์เป็นสิ่งเดียวที่จะบอกให้ผู้อื่นได้ทราบถึงกิจกรรมที่นิสิต นักศึกษาที่คาดหวังจะทำ ก่อนที่จะสอบปกป้อง (Defense) นั้น นอกจากจะต้องผ่านการตรวจสอบคุณภาพการเขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์จากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว จะต้องมีการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ การตรวจสอบคุณภาพมีรายละเอียดดังนี้ คือ การทำแผนปฏิบัติงานวิทยานิพนธ์ นิสิต นักศึกษาจะต้องวางแผนและเสนอแผนปฏิบัติงานวิทยานิพนธ์ต่ออาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์หรืออาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งเป็นการคิดกำหนดไว้ล่วงหน้าว่าจะทำกิจกรรมอะไรบ้างในช่วงเวลาใด การตรวจสอบความถูกต้องของการอ้างอิง จะช่วยให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ การอ้างอิงบอกถึงว่าผู้วิจัยนำแนวคิด ทฤษฎี ข้อความ ผลการวิจัย ที่ระบุไว้มาจากแหล่งใด เป็นหลักฐานที่สำคัญว่าผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา วารสาร รายงานการวิจัย ที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง ผู้

อ่านวิทยานิพนธ์รู้แหล่งที่จะศึกษาค้นคว้าในเรื่องนั้นๆ เพิ่มเติมและเป็นการให้เกียรติกับเจ้าของผลงานนั้นด้วย ส่วนที่มักพบความผิดพลาดจากความ เป็นจริงในระบบการอ้างอิง จำแนกได้เป็น 3 ลักษณะ ดังนี้ 1) ส่วนที่อ้างอิงกับส่วนที่เป็นบรรณานุกรมไม่ตรงกัน 2) ชื่อที่อ้างอิงไม่มีในบรรณานุกรม 3) เขียนบรรณานุกรมไม่ถูกต้อง

การสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์(Defense Thesis) เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการหลังจากที่นิสิต นักศึกษาได้เขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เสนออาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์หรืออาจารย์ที่ปรึกษา ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์จนเป็นที่วิทยานิพนธ์พอใจจึงดำเนินการขอสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ขั้นตอนทั่วไปการสอบปกป้องเค้าโครงวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 เมื่อคณะกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์มาครบ ท่านประธานคุมสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์จะให้นิสิต นักศึกษารายงานเค้าโครงวิทยานิพนธ์ โดยให้กล่าวเฉพาะประเด็นสำคัญ ขั้นตอนที่ 2 หลังจากนิสิต นักศึกษารายงานเค้าโครงวิทยานิพนธ์ กรรมการสอบจะซักถามข้อสงสัย สอบถามเพื่อตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของผู้ทำวิทยานิพนธ์ แม้กระทั่งการทักท้วงข้อโต้แย้งในประเด็นต่างๆ ที่อาจเป็นข้อผิดพลาดของการรายงานวิจัยเพื่อให้มีการแก้ไขให้ถูกต้อง ซึ่งนิสิต นักศึกษาต้องแสดงให้เห็นเป็น

ที่ประจักษ์ว่าตนมีความพร้อมในเรื่องนี้ ขั้นตอน ที่สาม กรรมการสอบพิจารณาประเมินผลการสอบปกป้องเค้าโครงวิทยานิพนธ์หลังจากการตอบคำถามเสร็จสิ้นแล้ว ประธานกรรมการจะพิจารณาการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ที่เพิ่งสอบเสร็จไป อาจต้องมีการแก้ไขงานบ้างจะมากหรือน้อยแตกต่างกันไป หลังจากทราบผลแล้ว ควรกล่าวขอบคุณกรรมการคุมสอบและควรเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาทันที เพื่อปรึกษาเรื่องการแก้ไขเค้าโครงวิทยานิพนธ์และดำเนินการขั้นตอนต่อไป ส่วนการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์(Oral Thesis) เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการหลังจากที่นิสิต นักศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูล แปลความตีความ เขียนรายงานการวิจัยตามรูปแบบของสถาบันกำหนด เสนออาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์หรืออาจารย์ที่ปรึกษาแก้ไขตามข้อชี้แนะของอาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์จนเป็นที่พอใจจึงดำเนินการสอบปากเปล่าต่อไป ขั้นตอนทั่วไปการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 เมื่อคณะกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์มาครบ ท่านประธานควบคุมวิทยานิพนธ์จะให้นิสิต นักศึกษารายงานวิทยานิพนธ์ โดยให้กล่าวเฉพาะประเด็นสำคัญ ขั้นตอนที่ 2 หลังจากนิสิต นักศึกษารายงานวิทยานิพนธ์ กรรมการสอบจะซักถามข้อสงสัย สอบถามเพื่อตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของผู้

ทำวิทยานิพนธ์ แม้กระทั่งการทักท้วงข้อโต้แย้ง ในประเด็นต่างๆ ที่อาจเป็นข้อผิดพลาดของการ รายงานวิจัยเพื่อให้มีการแก้ไขให้ถูกต้อง รวมทั้งแสดงความคิดเห็นด้วยความมั่นใจ ขั้นตอน ที่3 กรรมการสอบพิจารณาประเมินผลการสอบ ปกป้องเค้าโครงวิทยานิพนธ์หลังจากการตอบ คำถามเสร็จสิ้นแล้ว คณะกรรมการจะประชุม ร่วมกันชั่วคราวหนึ่งและจะประเมินผลการสอบปาก เปลาวิทยานิพนธ์ว่าควรจะให้ผลการสอบระดับ ใด ระหว่างดีเยี่ยม (Excellent) ดี (Good) ผ่าน (Pass) ไม่ผ่าน(Fail)

การเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยคอมพิวเตอร์ ปัจจุบันการวิเคราะห์ข้อมูล ไม่ว่าจะจำนวนมากหรือน้อยมักจะใช้โปรแกรม สำเร็จรูปในคอมพิวเตอร์ ช่วยจัดระเบียบข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลที่จะเสนอในบทที่ 4 ของ วิทยานิพนธ์ โปรแกรมที่ได้รับความนิยมคือ SPSS for Windows ซึ่งจะช่วยให้วิเคราะห์ ข้อมูลได้สะดวก ปริมาณมากๆ และทำให้เกิด ความแม่นยำในการคำนวณ ทำให้ประหยัด เวลา งบประมาณในการวิเคราะห์ข้อมูล อย่างไรก็ตาม แต่ละโปรแกรมมีข้อจำกัดและการใช้ที่แตกต่างกัน ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับข้อมูลที่เก็บ รวบรวมมาด้วย ดังนั้นการเตรียมข้อมูลจึงมีความ สำคัญซึ่งคนมักจะมีข้อผิดพลาดในการจัดเตรียมข้อมูล ก่อนการวิเคราะห์ เห็นว่าไม่มีความจำเป็นทั้งที่

มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ทำให้เกิดข้อบกพร่องใน การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนั้นเพื่อลดข้อบกพร่องควร จัดเตรียมข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย การตรวจสอบ ข้อมูลก่อนการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล การ สร้างรหัสแบบสอบถาม การสร้างคู่มือลงรหัส

การแปลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลในวิทยานิพนธ์ มีความสัมพันธ์กับจุดเริ่มต้น ของการทำวิทยานิพนธ์ (บทที่ 1 บทนำ) กล่าว คือ การวิเคราะห์ข้อมูล การนำเสนอผลการ วิเคราะห์ข้อมูล ต้องสัมพันธ์กับความมุ่งหมาย ของการวิจัย ซึ่งได้กำหนดไว้ในบทที่ 1 ด้วยเหตุ นี้ นิสิต นักศึกษาไม่ควรฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้น ของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และเลือก ใช้สถิติวิเคราะห์ที่ตอบปัญหาการวิจัยได้ ก่อน ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ปัจจุบันนี้จะใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพราะสะดวก ถูกต้อง แม่นยำ ประหยัดเวลาด้วย เพื่อป้องกัน ไม่เกิดปัญหาต่างๆ ที่ทำให้การวิจัยเกิดความ ล้มเหลวหรือบกพร่อง และเพื่อให้ได้งานวิจัย ที่มีคุณภาพ นิสิต นักศึกษา ต้องวางแผนการ เสนอผลการวิจัย โดยทำตารางหรือลักษณะการ เสนอผลงานวิจัยไว้ล่วงหน้า นั่นคือ คัดล่องหน้า ไปว่า หลังจากรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เสร็จแล้ว รูปแบบการรายงานผลจะเป็นเช่นไร มีลำดับหัวข้อเนื้อหาเช่นไร มีตารางแสดงอะไร บ้าง จึงต้องพิจารณาให้ถี่ถ้วนล่วงหน้า ซึ่งการ

ทำตารางเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นให้นำเสนอตามความมุ่งหมายของการวิจัย นำเสนอเรียงลำดับความมุ่งหมายของการวิจัย และกำหนดลักษณะการเสนอผลวิจัยไว้โดยจัดลำดับการเสนอผลให้เหมาะสม จัดทำตารางต่าง ๆ ที่พร้อมจะกรอกผลการวิเคราะห์ข้อมูลจริงลงในตารางเหล่านั้น หลังจากวิเคราะห์เสร็จแล้วเป็นการวางแผนการวิจัยที่รัดกุม ก่อนการวิจัยสามารถเข้าถึงกระบวนการวิจัยของตน ตั้งแต่ต้นจนกระทั่งรายงานผล แต่อย่างไรก็ตามมักจะพบข้อบกพร่องในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล นิสิต นักศึกษาไม่จัดระบบเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เหมาะสมที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจง่ายตอบสนองความมุ่งหมายของการวิจัย การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลทำได้ไม่ชัดเจน

การเขียนสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ เป็นบทสุดท้ายในการทำ เขียนวิทยานิพนธ์ เซึ่งปริมาณหรือเชิงคุณภาพ ซึ่งจะอยู่ที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ โดยจะกล่าวถึงการสรุปผลการวิจัยหลังจากนิสิต นักศึกษาได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งการสรุปผลการวิจัยนั้น เป็นการนำเสนอผลการวิจัยให้ผู้อื่นทราบว่าผลเป็นอย่างไร อ่านแล้วเข้าใจทันทีและอภิปรายผล เป็นการอธิบาย ขยายผลการวิจัยที่ได้ว่าและสอดคล้อง ไม่สอดคล้อง สมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่ การเขียนนั้นสามารถ

อภิปรายเป็นรายข้อตามความมุ่งหมายของการวิจัย สรุปผลการวิจัย หรืออธิบายความเรียงจนจบก็ได้

บทความวิจัยนั้นเป็นเอกสารทางวิชาการที่มีความยาวจำกัด จำนวนหน้าน้อยกว่ารายงานการวิจัย จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอใน วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ หรือที่ประชุมสัมมนา การที่นิสิต นักศึกษา หรือนักวิจัย รุ่นใหม่ที่ส่งบทความวิจัยลงตีพิมพ์วารสารนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายและไม่ใช่ว่าเรื่องยาก แต่ต้องศึกษาลักษณะ หลักการเขียนบทความวิจัย และต้องตัดสินใจให้ได้ก่อนว่า จะเผยแพร่ผลงานวิจัยที่ได้ในรูปแบบใด ถ้าจะเผยแพร่โดยการลงตีพิมพ์ในวารสาร ก็ต้องตัดสินใจก่อนว่าจะลงตีพิมพ์ในวารสารฉบับใด จุดมุ่งหมายหลักของผลงานวิจัยที่จะเขียนตรงกับวัตถุประสงค์ของวารสารนั้นหรือไม่ นอกจากจุดมุ่งหมายแล้วยังต้องทราบรูปแบบ และแนวทางของวารสารนั้นว่าเป็นอย่างไร

บทสรุป การพัฒนาโปรแกรมทางการศึกษานอกระบบ ถือเป็นหัวใจสำคัญหนึ่งของการจัดการศึกษานอกระบบ ให้เหมาะสมและบังเกิดประสิทธิภาพ ซึ่งจัดให้กับคนส่วนใหญ่ของประเทศ โดยมุ่งไปที่ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนารอบด้านและเกิดความต่อเนื่อง ความจำเป็นว่าการศึกษาคือชีวิต ชีวิตคือการศึกษา ซึ่งไม่สามารถแยกขาดจากกันได้ ถือเป็นการศึกษา

ตลอดชีวิตสำหรับประชาชน รูปแบบโปรแกรม การศึกษานอกระบบ ผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา นอกระบบได้เสนอแนะแนวทางการวิเคราะห์รูปแบบของโปรแกรม มักมีองค์ประกอบหลักในการออกแบบ 3 ส่วน คือ 1) การวางแผน 2) การสร้างแผนการสอนและการนำไปปฏิบัติ และ 3) การประเมินผลและความรับผิดชอบและหา วิเคราะห์ถึงความสอดคล้องและความแตกต่าง ของรูปแบบการพัฒนาโปรแกรมทางการศึกษา นอกระบบ มักมีองค์ประกอบหลักดังนี้ 1) บริบท 2) ขอบเขต 3) ปรัชญา 4) มุมมอง 5) การนำไปใช้ 6) ประเด็นหลัก ซึ่งหากพิจารณาให้ดี จะเห็นว่ามี ความสอดคล้องและสัมพันธ์กันของ โปรแกรมในองค์ทางการศึกษานอกระบบ การ เรียนรู้จากการปฏิบัติถือเป็นการเรียนรู้ที่เหมาะสมของบุคคลและทีมงานในองค์กรทางการ ศึกษา นอกระบบ เพราะนำไปสู่การพัฒนางาน ให้มีประสิทธิภาพและมีความเป็นเลิศในประเด็น หรือกิจกรรมที่สนใจจะพัฒนา

ส่วนที่ 2 องค์ความรู้ที่นำไปประยุกต์ใช้

การเขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ส่วน ประกอบของเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ก่อนลงมือ เขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์สิ่งที่ไม่ควรมองข้ามคือ การศึกษารูปแบบหรือส่วนประกอบของเค้าโครง วิทยานิพนธ์ ซึ่งรูปแบบและส่วนประกอบของ

เค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของแต่ละมหาวิทยาลัยหรือ สถาบันแตกต่างกัน แต่ส่วนประกอบย่อยของ โครงเค้าวิทยานิพนธ์จะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน นิสิต นักศึกษาควรศึกษาและทำความเข้าใจให้ชัดเจน เพื่อความถูกต้องในการเขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์ และส่วนประกอบของเค้าโครงวิทยานิพนธ์ แบ่ง ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ส่วนประกอบตอนต้น ประกอบด้วย

- 1.1 ปกนอก
- 1.2 สารบัญ
- 1.3 สารบัญตาราง (ถ้ามี)
- 1.4 สารบัญภาพประกอบ (ถ้ามี)

2. ส่วนเนื้อเรื่อง ประกอบด้วยเนื้อหา 3 บท ได้แก่

2.1 บทที่ 1 บทนำ ประกอบ

ด้วยหัวข้อย่อย ดังนี้

- 1) ภูมิหลังหรือความสำคัญของ ปัญหา
- 2) ความมุ่งหมายของการวิจัย
- 3) ความสำคัญของการวิจัย
- 4) กรอบแนวคิดของการวิจัย (ถ้ามี)
- 5) สมมติฐานของการวิจัย (ถ้ามี)
- 6) ขอบเขตของการวิจัย

- 7) ข้อตกลงเบื้องต้น (ถ้ามี) วิทยานิพนธ์ ควรพิจารณาหลักเกณฑ์ คือ
- 8) นิยามศัพท์เฉพาะ 1) รู้ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์
- 2.2 บทที่ 2 เอกสารและงาน 2) ความรู้ ความสามารถของ
- วิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย อาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์
- 1) คำสำคัญที่เกี่ยวข้องกับ 3) เวลา
- หัวข้อเรื่องวิทยานิพนธ์ 4) ความจริงใจ
- 2) แนวคิด หลักการ ทฤษฎี 5) บุคลิกภาพ
- ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่องวิทยานิพนธ์ 6) ความสนใจในหัวข้อ
- 3) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ วิทยานิพนธ์ 7) ลักษณะการทำงาน
- หัวข้อเรื่องวิทยานิพนธ์ 8) ทศนคติต่อการทำวิทยานิพนธ์
- 2.3 บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย
- ประกอบด้วยหัวข้อย่อย ดังนี้
- 1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง รูปแบบการพิมพ์วิทยานิพนธ์ โดยทั่วไป
- 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ แล้วรูปแบบวิทยานิพนธ์ประกอบด้วย 5 บท ส่วน
- รวบรวมข้อมูลหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใหญ่จะเหมือนกัน มีแตกต่างกันบ้างเล็กน้อยใน
- 3) การสร้างและหาคุณภาพ ส่วนปลีกย่อยตามรูปแบบแต่ละสถาบันกำหนด
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รูปแบบวิทยานิพนธ์ แยกตามส่วนประกอบจะ
- 4) วิธีดำเนินการทดลอง มี 3 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนประกอบส่วนหน้า
- (ถ้ามี) ส่วนเนื้อหาและส่วนประกอบส่วนท้าย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้
- 5) การเก็บรวบรวมข้อมูล 1) ส่วนประกอบส่วนหน้า ประกอบด้วย
- 6) การวิเคราะห์ข้อมูล 1.1 ปกนอก
- 7) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ 1.2 ปกใน
- ข้อมูล 1.3 หน้าอนุมัติ
3. ส่วนประกอบตอนท้าย ประกอบด้วย 1.4 หน้าประกาศชื่อผู้ให้ทุน
- ด้วย บรรณานุกรม ทำวิทยานิพนธ์ (ถ้ามี)
- หลักเกณฑ์การเลือกอาจารย์ควบคุม

1.5 คำนำหรือประกาศ	คังนี้
คุณูปการ	1.การเขียนบทที่ 1 บทนำ
1.6 บทคัดย่อไทย	1.1 การเขียนภูมิหลังหรือความสำคัญ
1.7 บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ของปัญหา
1.8 สารบัญ	ควรเขียนให้เห็นถึงความจำ
1.9 สารบัญตาราง (ถ้ามี)	ที่ต้องทำการวิจัยเรื่องนั้นๆ ชี้ให้เห็นถึงปัญหา
1.10 สารบัญภาพประกอบ	อย่างชัดเจนว่า ปัญหาคืออะไร ถ้าไม่ทำการ
(ถ้ามี)	วิจัยแล้วจะเกิดผลโดยตรงอย่างไร ผลกระทบ
2) ส่วนเนื้อหา โดยทั่วไปประกอบด้วย	อย่างไร แต่เมื่อทำการศึกษาคำตอบแล้วจะ
5 บท ได้แก่	เกิดประโยชน์อย่างไร เกิดผลอย่างไร เริ่มจาก
1.1 บทที่ 1 บทนำ	สภาพหรือปัญหากว้างๆก่อน แล้วจึงค่อยลด
1.2 บทที่ 2 เอกสารและงาน	ขอบเขตโยงมาสู่ปัญหาที่ต้องการจะวิจัย เขียน
วิจัยที่เกี่ยวข้อง	ในเชิงวิเคราะห์ เชิงเหตุผล พร้อมทั้งมีข้อมูล
1.3 บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	สถิติ หรือทฤษฎี หรือผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
1.4 บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์	มาสนับสนุนเพื่อให้มีน้ำหนักมากขึ้น ให้ผู้อ่าน
1.5 บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย	เห็นว่ามีคามจำเป็นอย่างยั้งที่จะต้องดำเนินการ
และเสนอแนะ	วิจัยเรื่องนั้นหรือเมื่อทำการวิจัยเรื่องนั้นแล้วจะ
3) ส่วนประกอบตอนท้าย มีดังนี้	เกิดประโยชน์อย่างยิ่ง
1.1 บรรณานุกรม	1.2) จุดมุ่งหมายของการวิจัย
1.2 ภาคผนวก	เป็นการนำเสนอให้ผู้อ่านเห็นว่า
1.3 ประวัติย่อของผู้วิจัย	ในการวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยจะทำอะไรบ้าง เป็นการ
	นำปัญหาของการวิจัยมาแยกเป็นข้อย่อยๆ แล้ว
	เสนอว่าผู้วิจัยจะทำอะไรบ้างเพื่อแก้ปัญหาการ
	วิจัยหรือเพื่อจะตอบคำถามการวิจัยดังกล่าว การ
	เขียนจุดมุ่งหมายของการวิจัยจะบอกให้ทราบถึง
	ตัวแปร กลุ่มตัวอย่างและลักษณะของการศึกษา

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเชิงวิพากษ์ในมุมมอง การปฏิบัติจริง

ผู้วิจารณ์ขอเสนอแนะบางประเด็น เพื่อ
เป็นแนวทางในการพัฒนาการเขียนวิทยานิพนธ์

(เช่น ทดลอง เปรียบเทียบ สำรวจ) เช่น

- เพื่อศึกษาเจตคติของข้าราชการครูที่มีต่อการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (มาจากชื่อเรื่อง)

- เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลัง เรียนด้วยบทเรียนบนเครือข่าย เรื่อง ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น

1.3 การเขียนความสำคัญของการวิจัย

ไม่ขึ้นต้นด้วยคำว่า เพื่อ ความสำคัญของการวิจัยเป็นผลที่คาดว่าจะได้รับ ดังนั้น การเขียนควรระบุลงไปเลยว่างานวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ หลังจากเสร็จแล้วจะได้อะไรบ้าง มีประโยชน์ในแง่ใด นำผลไปพัฒนาได้อย่างไร ไม่ควรอ้างความสำคัญของการวิจัยเกินขอบเขตของการวิจัยในเรื่องที่ศึกษาเช่น ผลจากการวิจัยหน่วยงานหรือองค์กรจะนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาหน่วยงาน แต่หลังจากอ่านผลการวิจัยทั้งหมดแล้ว ไม่มีส่วนใดหรือผลการวิจัยที่หน่วยงานนำไปใช้พัฒนาหน่วยงานได้เลย และควรเขียนความสำคัญให้ชัดเจน ชัดเจนในด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ด้านความรู้ ด้านการประยุกต์ใช้ และที่สำคัญเขียนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

(Conceptual framework) หมายถึง กรอบ

ของการวิจัยในด้านเนื้อหาสาระ ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปรและการระบุความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และตัวแปรแต่ละตัวที่เลือกมาศึกษาจะต้องมีพื้นฐานทางทฤษฎีความมีเหตุมีผลว่า มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ต้องการศึกษา เพราะจะได้ทดสอบทฤษฎีที่ได้ระบุตัวแปรนั้น ๆ ว่าถูกต้องหรือไม่ ดังนั้นกรอบแนวคิดต้องระบุว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร เป็นการช่วยให้นิสิต นักศึกษาและผู้อื่นได้ทราบว่ามีแนวคิดอย่างไรเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการศึกษา และคิดว่าอะไรสัมพันธ์กับอะไรในรูปแบบใด ทิศทางใด ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในขั้นการเก็บรวบรวมข้อมูล การออกแบบการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล ของการวิจัยด้วย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย เป็นการระบุว่า การวิจัยนั้นๆ ดำเนินการกว้างขวางเพียงใด ครอบคลุมประเด็นใดบ้าง โดยทั่วไปแล้วขอบเขตของการวิจัยจะมีส่วนประกอบย่อยดังนี้

1) ประชากร เป็นการเขียนอธิบายคุณสมบัติของประชากรที่ใช้ในการวิจัยว่าคือใคร ที่ไหน ปีไหน จำนวนเท่าใด ตัวอย่างเช่น ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 13,104 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง คือ ส่วนหนึ่งของประชากร เป็นการเขียนอธิบายลักษณะกลุ่ม

ตัวอย่างว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือใคร ที่ไหน ปีไหน จำนวนเท่าใด แต่ไม่ต้องเขียน อธิบายวิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง ตัวอย่างเช่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 500 คน

3) เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย(ถ้ามี) ส่วนมากพบในการวิจัยเชิงทดลอง เป็นเขียน อธิบาย หรือกำหนดขอบเขตของเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยว่า เนื้อหาวิชาอะไร เรื่องอะไร มีจำนวนกี่หน่วยหรือบท บางทีอาจจะบอกจำนวนคาบที่ใช้ในการสอน ตัวอย่างเช่น เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ รายวิชา 1601 505 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต แบ่งเป็น 2 หน่วยการเรียนรู้ คือ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เทคโนโลยีสารสนเทศ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ICT

4) ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย (ถ้ามี) เป็นการเขียนอธิบายลักษณะของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยว่าประกอบด้วยตัวแปรอะไรบ้าง โดยปกติแล้ว จะแบ่งออกเป็น 2 ตัวแปร คือ ตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ตัวอย่างเช่น ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. เพศ จำแนกเป็น เพศชาย เพศหญิง
 2. อายุ จำแนกเป็น
 - 2.1 อายุต่ำกว่า 20 ปี
 - 2.2 อายุระหว่าง 21-25 ปี
 - 2.3 อายุ 26 ปีขึ้นไป
- ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติ

ต่อวิทยาศาสตร์

5) ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยหรือการทดลอง(ถ้ามี) เป็นการเขียนอธิบายขอบเขตของการวิจัยตั้งแต่เริ่มจนจบกระบวนการวิจัย หรือ บ่งบอกระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองว่า เริ่มตั้งแต่เมื่อไหร่ ปีไหน สิ้นสุดเมื่อใด รวมจำนวนเท่าใด ตัวอย่างเช่น ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 เริ่มตั้งแต่เดือน มิถุนายน ถึงเดือน สิงหาคม พ.ศ. 2553 จำนวน 3 เดือน

1.6 สมมุติฐานของการวิจัย มีหลักเกณฑ์การเขียน ดังนี้

- 1) สมมุติฐานที่สร้างขึ้นต้องสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัย
- 2) ควรเขียนข้อความที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม และกำหนดทิศทางของความสัมพันธ์ให้ชัดเจน ไม่ควรเขียนในรูปสมมุติฐานเป็นกลาง

เหมือนสมมติฐานทางสถิติ เว้นแต่การวิจัยนั้น ยังขาดข้อเท็จจริงหรือขัดแย้ง ขาดข้อมูล หรือ ผลการวิจัยสนับสนุน

3) สามารถทดสอบได้ เช่น ด้วยวิธีการทางสถิติ ข้อมูลหรือหลักฐานต่าง ๆ

4) เขียนจากหลักการ เหตุผล ผลงานวิจัยที่เคยทำมาแล้วที่นิสิต นักศึกษาได้ ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็น วิทยานิพนธ์ บทความวารสาร อินเทอร์เน็ต

1.7 ข้อตกลงเบื้องต้น(ถ้ามี) ควร เป็นข้อความที่บ่งบอกถึงสิ่งที่ไม่สามารถพิสูจน์ ได้ในทางวิทยาศาสตร์ ที่เป็นผู้วิจัยจะเป็นผู้รู้ดีที่สุดว่าจะเขียนข้อตกลงเบื้องต้นอย่างไรบ้าง การเขียนสามารถเขียนเป็นข้อหรือความเรียง ได้ตามเหมาะสมของงานวิจัยประเภท นั้น เช่น นิสิตออกแบบสอบถามด้วยความเต็มใจ

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ เป็นการให้ความหมายของคำสำคัญที่ใช้ในการวิจัยเพื่อให้เป็นที่ เข้าใจตรงกันระหว่างผู้วิจัยกับผู้อ่านงานวิจัย มัก นิยามให้คำนิยามในลักษณะนิยามปฏิบัติการ เช่น

"ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึก นึกคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เรื่องใดเรื่องหนึ่งสำหรับ ในการวิจัยครั้งนี้"

"ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึก นึกคิดของประชาชนในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด

ชัยภูมิ"

2. การเขียนบทที่ 3 วิธีการดำเนินการ วิจัย

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ควรเสนอให้เห็นว่าประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นใคร จากที่ไหน ลักษณะเป็นเช่นไร มีจำนวน ขนาดเท่าใด เพราะเหตุใดจึงต้องใช้ประชากร กลุ่มนี้ จากนั้นจึงเขียนถึงกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะต้องให้รายละเอียดว่าสุ่มกลุ่มตัวอย่างมาโดยใช้ เทคนิคหรือวิธีใด จำนวนเท่าใดหรือสัดส่วนเท่าไร กับประชากร(ยึดเกณฑ์ใดหรือสูตรใด) กลุ่ม ตัวอย่างครอบคลุมพื้นที่ ครอบคลุมประชากร มากน้อยแค่ไหน

2.2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ควร ระบุว่าเครื่องมือในการวิจัยมีอะไรบ้าง มีส่วน ประกอบย่อยอย่างไร เช่น ประกอบด้วยกี่ตอน แต่ละตอนถามเกี่ยวกับอะไร เป็นต้น มีขั้นตอน การสร้างเครื่องมืออย่างไร หรือนำมาจากของ ผู้อื่นมาใช้อย่างไร มีการทดลองใช้และหาค่า ความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นของเครื่องมือ อย่างไร

2.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการ บรรยายให้เห็นถึงขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง(ถ้า มี) การติดต่อกับกลุ่มตัวอย่าง การนำเครื่องมือ ไปใช้ดำเนินการอย่างไร จนกระทั่งได้ข้อมูลกลับ

มา ควรเขียนให้เห็นลำดับขั้นตอน

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ในขั้นนี้จะบรรยายให้เห็นว่าเมื่อได้ข้อมูลกลับมา ผู้วิจัยดำเนินการอย่างไรบ้าง เช่น ตรวจสอบแบบสอบถาม และคัดเลือกเฉพาะแบบที่สมบูรณ์เพื่อนำไปวิเคราะห์ การวิเคราะห์ทำอย่างไร ข้อมูลประเภทใด วิเคราะห์อย่างไร ใช้ค่าสถิติอะไรบ้าง

ส่วนที่ 4 บทสรุป

กล่าวโดยรวมหนังสือเล่มนี้มีคุณค่าแก่การอ่าน โดยเฉพาะนิสิตนักศึกษา ในการทำวิทยานิพนธ์ การศึกษาค้นคว้าอิสระหรือสารนิพนธ์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเขียนวิทยานิพนธ์ เพื่อใช้เป็นคู่มือหรือแนวทางในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ตามหลักทางการศึกษานอกระบบ ซึ่งครอบคลุมการศึกษาผู้ใหญ่ การศึกษาต่อเนื่อง และการศึกษาเพื่อชุมชน การเขียนวิทยานิพนธ์หรือภาคินพนธ์ มีเนื้อหาสาระทั้งหมด 17 บท ประกอบด้วย การพัฒนาโปรแกรมกับการเรียนรู้จากการปฏิบัติทางการศึกษานอกระบบ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ อาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ การเลือกหัวข้อเรื่องวิทยานิพนธ์ การสืบค้นข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือทำวิทยานิพนธ์ รูปแบบการพิมพ์วิทยานิพนธ์ การเขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์ การวิจัยเชิง

ปฏิบัติการสำหรับการศึกษาค้นคว้าอิสระและสารนิพนธ์ การตรวจสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ การสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์และการสอบปากเปล่า การเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ การแปลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ แนวการเขียนบทความ และบทสรุป

ในส่วนแ่งคิดที่ได้ ข้อควรทำและควรจำ

1. เริ่มหาหัวข้อวิทยานิพนธ์ตั้งแต่บัดนี้
2. พัฒนาหัวข้อวิทยานิพนธ์อย่างสม่ำเสมอทุกวัน
3. กำหนดระยะเวลาในการทำไว้ก่อน วันกำหนดจริงของภาควิชาและทำให้ได้ตามนั้น (โดยเฉพาะคนที่พิมพ์วิทยานิพนธ์เองทั้งหมด เพราะยิ่งใกล้กำหนดส่งเราจะยิ่งได้พบกับปัญหาจากคอมพิวเตอร์มากมาย เช่น โคนไวรัสข้อมูลหาย เครื่องใช้การไม่ได้ เครื่องพิมพ์เสีย พิมพ์ไม่ทัน ต้องจัดหน้าและตัดคำเพื่อความเรียบร้อย ซึ่งต้องอาศัยเวลา ฯลฯ)
4. ทำบันทึกข้อมูลและจรรยาการอ้างอิงไว้ทุกครั้ง หากเป็นข้อมูลที่นำมาจากวารสารก็ให้จดเลขหน้าของบทความที่นำมาไว้ด้วย
5. เขียนรายการอ้างอิงให้ถูกต้องตามกำหนดของบัณฑิตวิทยาลัยตั้งแต่ครั้งแรกที่ ลงมือเขียนวิทยานิพนธ์ (โดยเฉพาะคนพิมพ์วิทยานิพนธ์เองทั้งหมด)

6. ทำงานอย่างสม่ำเสมอไม่ทิ้งไว้นานๆ ได้ไม่หลงทาง
7. พบอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ 11. ความสำเร็จอยู่ที่ความอดทน ความ
8. พยายามส่งงานให้ตรงต่อเวลาที่ พากเพียร ความไม่ประมาท และความตั้งใจจริง
- อาจารย์กำหนด และกล้าเผชิญหน้ากับความ ของเราเอง
- จริงเพื่อจะได้มีโอกาสแก้ไขปรับปรุงงานของตน
9. ควรให้เพื่อนช่วยอ่านวิทยานิพนธ์ของ
- เรบ้างเพื่อจะได้ช่วยกัน คัดข้อบกพร่องที่เราไม่
- เพราะเราอาจไม่สามารถมองเห็นข้อบกพร่อง
- ของตนเองได้เนื่องจากเรามีภูมิความรู้ในเรื่อง
- ที่เราทำอยู่แล้ว แต่การให้เพื่อนซึ่งเป็นตัวแทน
- ของผู้อ่านคนอื่นๆ ที่ไม่ค่อยรู้เรื่องที่เรารวเขียน
- มากเท่าไรนักมาอ่าน จะทำให้เรารู้ว่าเราควร
- เติมข้อมูลตรงไหนเพิ่ม ควรแก้ภาษาตรงไหน
- ควรตัดส่วนไหนออก ฯลฯ
10. เคือนตัวเองเสมอว่าจุดมุ่งหมายใน
- การวิเคราะห์วรรณกรรมในหัวข้อของคุณคือการ
- ศึกษาอะไร ตรงกับวัตถุประสงค์หรือไม่ เพื่อจะ
- ได้ไม่หลงทาง
11. ความสำเร็จอยู่ที่ความอดทน ความ
- พากเพียร ความไม่ประมาท และความตั้งใจจริง
- ของเราเอง
- ดังนั้นการเขียนวิทยานิพนธ์ในหนังสือ
- เล่มนี้นอกจากจะทำให้ผู้อ่านรู้ว่าแต่ละบทมีหลัก
- การ แนวคิด มีการสรุปทำให้ชวนติดตามน่าอ่าน
- มีการยกตัวอย่างประกอบเนื้อเรื่องหรือหัวข้อ มี
- แผนภาพที่แสดงถึงขั้นตอนหรือกระบวนการใน
- การจัดดำเนินการ ทำให้เห็นแนวทางในการเขียน
- วิทยานิพนธ์ได้ชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้
- ความเข้าใจทั้งในภาพรวมและส่วนประกอบย่อย
- ของการทำวิทยานิพนธ์ การศึกษาค้นคว้าอิสระ
- หรือสารนิพนธ์ สามารถนำไปใช้ได้จริงนับว่า
- เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยและพัฒนาได้เป็นอย่างดี
- ดีและเหมาะสมสอดคล้องกับบริบทในปัจจุบัน

References

- Chantarasombat, Chalard. (2007). **Human Development of Thailand: Sufficiency Economy and Human Development.** Mahasarakham: Faculty of Education, Mahasarakham University.
- Chantarasombat, Chalard. & Pongpaew, Tongsa-nga. (2007). **Thesis Writing.** Mahasarakham: Apichat Printing.
- Erawan, Prawit. (2002). **Action Research.** Bangkok: Dokya Academic Printing Co. Ltd.

Jamonman, Utoompon. (1994). **Action Research**. Bangkok: Funny Publishing Co. Ltd.